

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 20 Din. V Ameriko cena na leto 70 Din. Cena M. Lista je doma 5 Din, v Ameriko 30 Din. ki oba lista majo i sirote dobijo kalendar brezplačno. Ki pa samo ednoga, ga dobijo za polovično ceno.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Crensovcih, Prekmurje.“

Vrednik Kleki Jožef, vp. plebanoš v Crensovcih.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Crensovcih, Prekmurje. Oglasi, (inserati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnega centimetra za ednok en dinar za večkrat popust od 5% do 40%.

Dvoje vstajenje.

Dvoje vstajenje svetimo zdaj, vstajenje duševno i politično. Kristuš je premagao smrt, stano je odičeno. Nazaj je dobila prežalostna Mati svojega Jezusa. Igda se nam srca taborijo okoli groba Jezusovoga i od njega pogled vržemo v daljno bodočnost na svetlost svojega, radost, štero ob toj priliki čutimo, vpletemo v Allelujno pesem, v pesem srca, v pesem vere, v pesem vüpanja, ka pravica stalno, sigurno zmagala bo. Vstanemo!

Tak bo; zmagala bo pravica, plačane bodo naše borbe za pravico, plačane za vedno, skoz vso večnost i to z neskončnim plačilom.

I to plačo konči nekoliko vživamo že na tom sveti. Borbe naše za pravico pridejo že tu do zmage. Ode koli se je vršila bitka ne za lastne dobičke, nego nesebično, prle ali sledkar je prišla do zmage. Vstajenje je vsikdar prišlo, čeravno ne vsikdar na tretji den že, a prišlo je. Drevo — kak sv. Pismo veli — ma vüpanje. Čeravno listje spusti i se vihér sūče okoli gologa njegovoga vrehka i vstane. Požene pāli i nūdi hladno senco pa tečen sad gospodari. Pravica se ne more poslušiti. Lehko se trga njeno veje, more se gūlit njeno steblo,

korenina njena je večna i pali požene. Kristuš vmreti več ne more, Kristuš, ki je večna pravica. Vogelni kamen je on, šteri se ne da razdrobiti, nego razdrobi on tiste, ki ga napadajo. Ali ne vidite toga dēn na dēn? Ste ne čteli slavospeve veri sovražne demokratske stranke? Ste ne čteli ali čūli, kak je divjala z svojov „Mörskov Krajinov“ proti Kristušovomi namestniki, papi i dūhovnikom, kak se je norčarila iz samih nam najsvetejših reči? — I konec vsega toga ka je? Vstajenje. Vstajenje pravice. Ta je zmagala i tabor Kristušovih sovražnikov v prahi leži kak stražarje groba njegovoga. Tei so dobili od židovov peneze, kak pravi sv. Pismo, naj svedočijo, ka je Kristuš ne stano, nego so ga vučenicje vkradholi. Pa njihova podkupljena laž ne dobila vervanja, to svedoči na milijone krščenikov, ki verjemo Kristušovo i svoje vstajenje. I podkupljene laži demokratov lejko drugi odgovor dobijo? Tabor poslancov kmečke zveze, štere ja zvolilo slovensko ljudstvo, glasno svedoči, ka žive v srci vseh Slovincov i bo oživela v istini tudi neodvisna, samostojna Slovenija v mejaj države. I v to i v prvo vstajenje je potrđeno naše vüpanje. Vstanemo!

Narodnost.

So pitanja v življenji, štera včasi za stoletja na sebe potegnejo mišljenje celi narodov. Med temi je tudi pitanje narodnosti. Istina, ka se je že nekelko zastarelo in se je v glavnom že tudi rešilo to pitanje v Evropi (na videz. Po pravici je hūjšje kak je nikda bilo. Glejmo samo fašitovsko gibanje po sveti. Vr) vendar šče tu pa tam močno bije v tok vsakdenešnjega življenja. Tudi pri nas se kaže od dneva do dneva bole narodno čutenje, posebno pri mladini, dokeč pa z druge strani šče dosta ljudi zmetavle narodnost kak nekaj lagoonoga, nepotrebnoga. Naša Slovenska Krajina je nej velka i mi smo mali, zato je za nas šče tem hūjšje, či bomo tu šli naravno ino se cepili. V denešnjem položaji, kda se bije tak nesmileni boj proti kršćanstvi, je potrebno, da smo v vsej tej pitanjaj na čistom, da smo edini, zato pa poglednimo narodnost samo na sebi, poglednimo v svetlobi kršćanski navukov ino na zadnje tudi kak mislijo od narodnosti brezverski ino liberalni kapitalisti.

Prvo, ka ma vsaki narod za sebe posebnoga, je njegova rodbinska krv. Narod nastane po narodjenji od edni i isti starišov. Ta prva družina se je povnažala v svoji potomcaj, dokeč je nej nastao celi narod. V vsej kotrigaj kakšega naroda se pretaka nekaj včupne krvi i vsi so med seboj nekša delešnja rodbina.

Drugo znamenje so narodne šege ali navade. Nekelko tej si jemle rod za rod iz prve družine, druge pa nastanejo sledkar. Ljudje iste krvi najmre majo to lastivnost, da čutijo do neštēni dejanj posebno nagnenje ino veselje. Či se ta priljubljena dejanja večkrat ponavljajo, nastane navada. Narodne šege so teda nekša zvūnešnja znamenja njegove duševnosti. K njim se tudi računajo narodne pesmi ino šege v obleči.

Glavni razloček med narodi pa dela jezik, šteroga govorijo. Po govorilnoj zmožnosti se človek loči od stvari, po jeziki od drugi naro-

dov. Kakši jezik govoriš, takše narodnosti si. Človek je stvorjen za družbo, sam za sebe bi sploj ne mogeo živeti. Da pa ma od drugi ljudi hasek ino sam lahko hasni drugim, je potrebno, da je med ljudmi nekše vezalje, s šterim si izmenjavlejo svoje misli. In takše vezalje je jezik. V jeziki kakšega naroda se vidi kak v ogledali vsa njegova duševnost, njegova vučenost, njegovu krepostno življenje ino tak dale.

Či vse to troje včuper zapopadnemo, dobimo narodnost. Že iz toga se vidi kak se naj mamo proti narodnosti ino njenomi nositeli je proti svojem narodi. Vsaki lūbi svoje, ki so njemi po krvi bližanji, zato že vsaki človek ma od nature nekšo posebno lūbezen do svojega naroda, ki njemi je ednaki po jeziki ino rodbinski po krvi. Da je ta lūbezen dobra ino ne samo dovoljena, nego celo priporočena, zapovedana, nam pove samo sv. pismo.

Samo eden vzgled. Jezuš je prišeo, da reši vse ljudi vsej časov ino da svoje zveličanske navuke vsem narodom. Vendar pa ne vsem ednako. Svojem ljudstvi, Izraelcom je glasō on sam, dokeč so drugim narodom glasili samo njegovi apostolje. Samo Izraelci so meli srečo viditi Zveličara ino njegove čūde. Čiravno so ga nej goriprijali ino le nekelko ga je nasledūvalo, je vendar nej šo k tūhincom, nego je ostao pri nji. Ino kda je vse prizadevanje njegovo bilo zaman pa je v svojem proroškom dūhi vido žalostno bodočnost svojega naroda, se je mīlo razjokaō zavolo njihovoga trdoga srca rekoč. „Da bi pač tudi ti znao (Jeruzalem varaš), konči te svoj den, ka je tebi v mir; nego zdaj je pa skrito pred tvojimi očmi.“ (Luk. 19, 42). V svetom pismi celo čtmo, da se Jezuš jokao pri misli na pogūbo svojega lastivnoga naroda njemi je mehko lūbeče presveto Srce potočilo skuze. To nam naj bo za vzgled, da tudi mi moramo lūbiti svoj slovenski narod ino delati na to, da precvetē njegova sreča v duševnom ino telovnom pogledi.

Dale.

NEDELA.

Vūzemska. Evangelium sv. Marka 16. Jezuš vstane od mrtvih. Stano je Gospod i stanemo vsi, ali k njemi spodobno, odičeno, za večno, življenje samo tisti, ki k njemi spodobno živemo življenje brezgrešno i radi trpimo. Samo z Kalvarije pela pot k odičenomi grobi.

Trpljenje Gospodovo.

Pri obsōjenji Kristušovom se samo na eden zakon gledalo, na splošno sovraštvo i za-griženost falatov; če vi to točno prevdarite, naj-dete še tu vnoge, ki so zednim sodniki i stranke, nasprotniki i svedoki, tožitelje i izvršitelje sodbe, dokeč so pri drugih sodnijaj navadno nevalana svedočanstva, na štera se slovesno prisega ne položi, se tu sprejme za dokaz vsaka zmešana reč, tu se verje najnižkotnejšim, najzavrženejšim, najnepoštenejšim, krivo prišežnejšim falatom, šteri po nekšem zakoni neso zmožni svedočiti: „Krivi svedoki so proti meni stanoli.“

Pa Jezuš se znamkar le dovoli, da se zagovori? Da svoje izjave na svetlo da? Da se brani? Istina, pozove se, naj da račun od svojih vučnikov kak od svojega navuka; ali če vūsta šče odpreti, ka bi govoru, njemi sodni sluga grobo plūsko dā (Jan. 18, 22.) čeravno je z skrajnov mirovnostjov i izjemnov kratkostjov gučao. Zaistino, nevzdržno sodno postōpanje. Če ga neščejo poslušnoti, zakaj ga spītavajo? I če ga pitajo, zakaj ga neščejo poslušnoti? Pravičnost, o neba, kakša pravičnost! tvojega kralja preoblada zdaj nej samo najslabših sodcov nego ešče najpozadnejših biričov predrznost. Ne zahtevamo to, da se on oprōsti; ne, telko ne zahtevamo; to se ne sme več vūpati; samo telko zahtevamo, da v slučaji njegove obsodbe ga bar telko preštīmajo, kak se preštīmja vsaki morilec, zakonoprelomač, cestni ropar. Se je mogoče tem gda zabranilo, ka bi se pravičnost ne smeli zagovarjati? „Naš zakon najmre neob-sodi človeka, predno se ne zasliši i se ne dožene, ka je včino“ (Jan. 7, 51.) Vsikdar je vsem tem bilo dovoljeno, da so si smeli en čas premišljavati i zagovornika iskati. I Kristuš se niti to ne dovoli, ne pravim to, ka bi smeo gučati, če bi šteo nego niti to ne, da sme odgovarjati, če se pīta? Ka si naj tak začne pred temi hūdobnimi sodniki? Bi ne odgovorō, če do ga pa pitali, „kak človek, ki iz svojih vūst ne ve proti povedati?“ (Ps. 37, 15). Zaistino On tak dela. Ali, dragi kršćeniki, kak tužna nesreča je to! Če ne guči, ga za norca majo, njegovo mučanje razlagajo ali za norost, ali za okornost ali pa za bojazlivost. Ka za sodnije je to, gde je odgovarjanje ravnotak prepovedano, kak mučanje? Povejte mi, prelūbljeni poslušalci, neprisiljeno, ve pa vi poznate zgo-dovino, povejte mi takšega zatoženca, z šterim bi pred sodnijov bole žalostno ali grozovito postopali. Jaz znam, ka so tisti brodarje, ki so Jonaša vozili, toga brez zaslišanja ne vrgli v morje, nego samo te, gda so po srečkanji zas-talno spoznali, da je samo on krivec pri tom tūlčcem vihēri, šteri bi njim že skoro ladjo raz-bio i je pogūbo; oni so njemi nasprotno ešče priliko šteli dati, da se zagovori, stvar so pre-iskali, so ga zaslišali, i kak da bi pri mirnoj tihoči veslali, so ga pitali kratko i mirno: Što si ti? Odkod prihajaš? Kama ideš? Ka za opravila maš? „Ka za opravila maš? Kakši državljan si ti? Kama ideš? Ka je tvoja narodnost?“ (Jan. 1, 8.). I gda so ga nazadnje li mogli obsoditi, so ne prle vōpovedali nad njim smrtne sodbe, dokeč je sirmak sam svoj veliki greh ne priznao z rečmi: „Za mojo volo je ta velika nevihta prišla nad vas.“ (Jon. 1, 12.)

Podpirajte Novine!

Dühovne vaje za dečke v Prekmurji.

Orlovski podzveza v Ljubljani je z dovoljenjem včg. dekana v M. Soboti preskrbela za prekmurske dečke tridnevne dühovne vaje (mali misijon). Vršo se bo v Soboti tisti teden po vüzmi. Štere dneve ravno, to se bo povedalo na vüzem v vseh katol. cerkvah v Prekmurji. Prekmurski dečki! Odzovite se tomi povabili ino redkoj priliki! Skoro celo leto delate ponajveč za svoje telo, dajte tñdi svojoj

düši ino Bogi ka jima ide! Vüzemski dnevi so jako pripravi za to! Starši, pošljite svoje sine, dajte jim čas od dela, s tem nikaj ne zamidite na poli! Misijon de vodo misijonar iz Ljubljane. Takšega pošljejo, ka te ga lahko razmili. Hrano si vzemite po mogočnosti s seboj. Stan se že kak poskrbi. — Po misijoni de se vršo orlovski tečaj tñdi v Soboti.

Uradna naznanila.

Državna žrebčarna pod št. 92/23 daj. 15/III. 1923 naznanja, da je pokrajinska uprava dovolila za letošnje plemenitno dobo pobirati 100 Dinarov skočnine poleg toga pa ešče 10 kg. ovsa.

Važno za vse delodajalce (t. j. za tiste, ki prijemajo vsake vrste delavce.) (Uradno.) — Delodajalce opominamo stem z novič na §. 102 zakona o branitvi delavcev (Uradni list z dné 13. VII. 1922, šte. 74), šteri določi, da morajo delodajalci na svojo delovno moč naročiti pred vsem po državnoj borzi dela. To se pravi, da mora vsaki, ki potrebuje kakšokoli delavno moč — moške i ženske — (dninare (napszámose), fabrične delavce, sluge, hlapce, dekle, pisarniško osobje, trgovsko osobje itd.) to prijaviti državnoj Borzi Dela, ne pa da oddaja prazna mesta za delavce sam pod roko. Isto tak mora prijaviti vsaki delodajalec državnoj Borzi Dela, če odpusti več kak 5 delavcev na ednok. Zakon o branitvi delavcov je v veljavi že od 28. II. 1922, je bilo tak časa zadosta, da se je mogo povčiti vsakš o njegovih določbah. Što se ravna od semao protivno tomi zakoni, bo kaštigani glede prestopka § 102 po § 122, točka 7, istoga zakona, z plačilom 50 do 3000 dinarov, ob ponovnoj teršitvi poleg penezne kaštige še z zaporom do 1 meseca.

Zakon: I. Minister za agrarno reformo sme včasí zdaj dovoliti, da se porabi grofovskazemla za naseljenje kmetov i delavcov, za ustanovitev mali kmetij i za napravlanje delavski i uradniški hiš (stanovanj) i gred. Zemlo za zidanje delavski i uradniški stanovanj i gred lahko dobijo občinska oblastva; za ustanavljanje mali kmetij pa občinski agrarni odbori. — Prošnje za to se morejo vlagati pri okrožnom agrarnom uradi. Či okrožni agrarni urad i pozneje agrarna direkcija data občini, ali tistomi, što prosi, zemlo, bo ta zemla last občine ali prosilca; ne sme se je pa odati brez dovoljenja ministra za agrarno reformo. V trej letaj se more napraviti na tom zemlišči hiša, ovak zgubi pravico do zemle. Stroške za komisijo, štera bo pregledala to zemlo, nosi prosilec. Za ednok bo treba vsakše leto plačati arendo; gda se pa bo delilo celo posestvo grofa, pa se ešče bo moglo nekaj plačati grofi za odškodnino. Za poslopja, štera so na tej zemli, se more plačati vsakše leto grofi 3% vrednosti poslopja. Što dobi takšo zemlo, je prost vsej taks (casarije). (U. L. št. 9).

II. Tista poslopja grofov (veleposestnikov), štere sami ne rabijo, se morejo dati v arendo. Što ji pa vzeme v arendo, ji ne sme rabiti za drugo, nego samo za to, zakaj ji je vzeo. Vse stroške za popravo nosi arendaš, tak tñdi zavarovalnino. (U. L. št. 9).

III. Veleposestnik si sme obdržati največ 100 plügov zemle. Vsa druga zemla se more dati z arende okoli stoječim občinam. Tistij veleposestnikov grofov pa, šteri ne stanjujejo v našoj državi, se more vsa zemla dati z arende občinam. (U. L. št. 9).

Odločba: Mlini v našoj državi smejo uvažati iz drugi držav pšenico, da jo zmelejo, i iz te mele smejo izvoziti 75% brez carine, z dovoljenjem generalne direkcije carin. (U. L. št. 10).

Giasi.

Slovenska Krajina.

Črensovci. Na orgle črensovske cerkve je darivala z svojimi tremi pajdašicami vred Žalig Verona z Črensovec 785 Dinarov. Dekle so penez za Chicage poslale. Za lepi dar se toplo zahvali župni urad.

Beltinci. Iz več strani smo zvedili, da je v Beltinci najbolje proti delao lüčkoj stranki in proti g. Kleklini, znani Baligač Ivan Kun Belov bolševiški követ. Svojim sosedom in prijatelom je razlagao bolševiški evangelium rekoč: Ne dajte volumov na g. Kleklna, ar oni nado več poslanec, ka de samo par lüdi nanji v Beltinci. Preporačao je svojim sosedom, naj na vsako drugo stranko dajo volum samo na g. Kleklna ne, naj že bñ druga stranka či ravno vrajža. Mamlo je ništerne stem rekši zakaj se pop meša v politiko. Či Baligač to neve, njemi naznanimo, da se meša zato, ar ma šole in tñdi za to, da ma zasigurano pravico v ustavi v alkotmanyi, ka se slobodno meša v politiko. Naj nam Baligač da odgovor, zakaj se njegov brat pop (franciškan) mešao leta 1918. meseca nov. in dec. tak v politiko tak daleč, da je šo celo v Budapešt in je tam odnet brzajavo v Beltince na farov, ka mo mi pod vgrsko duže, či ravno je vsaki vido, ka toga nade več. Zato si naj Baligač zapomni, da so g. Klekl že drugokrat zvoleni za poslanca od lüstva poštenoga ino veri zvestoga. Što je pa zvolo Baligača, ka je bio bolševiški követ? Znamkar si želi nazaj tiste čase, ka bi se zabada v vozo z grofovskimi konji in kočijami i s kaučuk trdim golerom, nego toga več nikdar nade, v Budapešti je samo ednok bilo pesje senje in Baligač je samo pár dni bio bolševiški követ. Zato preporačamo Baligači, naj si on rajši svoje verstvo vredi má in naj svojo komunistično politiko ta niha, ar niti njegovi najboljši prijatelje njemi več nevörjejo. Ar ji je pri tej volitvaj tak spelao na led.

Pošlemo en lepi pozdrav našoj domačoj domovini z etoga kraja i soldačkoga stana. Prišli so blaženi vüzemski svetki. Želimo našoj domačoj domovini, svojim starišom i pajdašom prijatelom vesele i blažene vüzemske svete. Žalosten je naš junaški stan zavolo toga, ar smo daleč od svojega rojstnoga doma i ž lüšne doline prekmurske. Ne vidimo drugo vu etoj skuznoj Črnoj gori kak sivo morje, kamene planine i sivi zrak. Itak nas naj trošta prelübleno Srce Jezušovo. Prekmurska mladina zmislí si tñdi ti na nás. Prekmurski dečki vojaki: Franc Horvat, Kupšinci, Jožef Kollar, Jožef Vertič M. Petrovci, Franc Majcan, Lajoš Horvat, Franc Kovač, Štefan Üllen, Rankovci, Franc Zver, Jožef Lazar, Franc Novak, Trópovci, Ignac Žokš, Satahovci, Franc Ferenčič, Krog, Jožef Bokan, Gradišče, Janez Gumilar, Franc Žemlič, Jožef Ribaš, Petanci, Franc Hoheger, Tišina. — Novi Bár, Črna Gora, 38. pp. 3. četa, 2 bat. — Pridrži se gornjemi pozdravi Ivan Jagerič vojak III. pp. II. bat. II. div. iz Törnišča, ki slüži v Kragujevac i Bela Rajbar z Törnišča, ki slüži pri 44. pp. v Otočaci.

Žižki. Na prošnje narodnoga poslanca g. Klekl Jožefa je pogorenec Büček Janoš dobo 5000 K. državne podpore.

Smrtna kosa. V nedelo, dne 25. marcíuša je v Lendavi po kratkoj bolezni vzeo k sebi Gospod predrago ženo, lübleno mater šesteroj drobnoj deci i vrlo vüčitelico jezeram naši Prekmurcov, gospo Adelo Richter, soprogo g. Janoša Szép, vüčitelja v Lendavi. — Prekrasni pogreb, šteri se je vršo v torek odvečara, je bio lep dokaz, kak prilüblena so bili pokojnica. Mladina iz lüdske i meščanske šole, vüčitelstvo iz Lendave i okolice, domači i čerenosko dühovništvo i na stotine lüstva, med njim mnogo njüvi vüčencov iz čerenoske fare, je sprevodilo nepozablivo pokojnico na njüvoj zadnoj poti. Pevski zbor je zapeo v slovo lepivi slovenskivi pesmi: „Vigred se povrne,“ i na pokopališči: „Blagor mu, ki se spočije.“ Ne je bilo, šteroga oči se ne bi rosile, gda je vido jokati za mrtvov materjov zapüščeno deco. — Gda izražamo nesrečnoj družini naše globoko sožalje, Vas tolažimo sprvov pesmöv g. vüčiteo i drobna dečica: Vej se pa povrne vigred, lepa pomlad, gda beše pa vidili svojo drago ženo i lübleno mamó. Do te lepe pomladi pa Vas naj tolaži druga pesem, da je bole blaženi, kak mi, tisti, ki že v Bogi počivle. — Zato počivli mirno v Bogi, zlata düša.

Življenje sv. Martina se dobi kúpti v sobočkój tiskarni. Cena 1 Din. 75 par.

Salezijanski zavod na Rakovniki v Ljubljani. Letos bodo zidali lepo cerkev Marije Pomočnice. Cigeo bñdo žgali doma. Če što med našimi števci zna za koga, poštenoga, ki zna vñnej na prostem delati ino žgati cigeo za zidat ino je mogoči v prihodnjih mesecaj napraviti 200.000 cigla, naj se včasí zglesi pismeno tam na ravnateljstvu. Stanovanje prosto. Materijal, kúrjavo ino drugo potrebno da zavod. Pomaga se s svetomi deli. Priporačamo!

Držba Sv. Mohora. — 4 lepe slovenske knjige za 15 Din. Lani smo poročali od Mohorske družbe ino Mohorskih knjig. Povedali smo kelko dobroga je napravila s svojimi knjigami med vernim slovenskim narodom. Skoro v vsakšoj hiži so bili in so šče izdaj naročeni na te knjige Slovenci. Čilo v Prekmurje so zahajale že nekda. Proti konci bojne in za časa bolševikov se je pa skoro pretrgnola vez med prekmurskimi Slovenci in družbo. Na naše lansko priporočilo se je pa oglasilo na novo 214 kotrig, tak ka je poslala 1. 1922. družba v Prekmurje 443 kotrigam knjige. Vsi so se razveselili nad lepimi 4 knjigami, štere je vsaki za mali penez dobo. Naj podamo pregled, kelko kotrig je po faraj in občinaj:

Leta 1922.	
Bogojina. Bašša Ivan, žpk. (P. Dobrovnik)	70
Beltinci. Deli Štefan, provizor. (P. Beltinci)	67
— Baligač Jožef. (P. Beltinci)	2
Brezovica. Špilak Jožef. (P. Turnišče)	14
Čankova. Benc Anton. (P. Čankova)	18
Črensovci. Čačič Jožef, žpk. (P. Črensovci)	59
— Kovač Marija. (P. Črensovci)	1
Dolnja Lendava. Berden Andrej, kaplan.	1
Gornja Bistrica. Vučko Ivan. (P. Črensovci)	1
G. Lendava. Bednarik R., žpk. (P. G. Lendava)	4
Sv. Jurij. Horvat Št., kaplan. (P. Rogaševci)	30
Krog. Titan Franc. (P. Murska Sobota)	32
Martjanci. Horvat Jož., žpk. (P. Martjanci)	45
Perlez. Petrovič Jožef. (P. Perlez-Banat)	1
Sv. Sebeščan. Kerec Štefan. (P. Mačkovci)	18
Skakovci. Kočar Matija. (P. Čankova)	2
Tišina. Vadovič Rudolf. žpk. (P. Rankovce)	41
Turnišče. Horvat Iv., krojač. (P. Turnišče)	35
Nedelica. Bakan Štefan. (P. Turnišče)	2
Ruskikerestur	1
Stara Moravica	1

Število udov 443
Dozdajšnje kotrige gotovo ostanejo zveste ešče nadele in plačajo za drugo leto do konca februara 15 Dinarov. Za te male penezze pa dobijo ete lepe štiri knjige: 1) Koledar za 1924 (velki). 2) Življenje svetnikov. 3) Pripoved Carski sel. 4) Kemija za ljudstvo. — Če pa žele sto dobiti lepo vezano molitveno knjigo „Pasijonski molitvenik,“ dñda ešče 9 dinarov. (Ovači košta ta knjiga 28 dinarov). Pridrži se tñdi drugi, šteri ste lani ne pristopili, ka vam nade vjesen žao, kak je mnogim letos bilo. Tisti pa, ki že poznate te lepe knjige, prigovarjajte ešče drugim. Ve kda si što ednok naroči, tistoga nade trbelo

Fabijola

ali

Cerkev v katakombaj.

I. Mir.

Krščanska hiša.

Stopi!a v sobo, gde so spale sužnje (röbinje). Starka išče nekaj časa v Sirinoj škrinji i nazadnje najde odspodi štirivoglati, krasno napravljene i z kinči olepšani robec. Sira postane rdeča; prosi, da naj ne zveže na roko te dragoceni robec, ar je ne ze njeni nizki stan i ar je spomin na prejšnja srečna leta; — nikaj je ne pomagalo. Evfrožina šče pokriti hibe svoje gospe; i obveže z krasnim robcom ranjeno roko.

Za nekaj časa stopi Sira v malo sobičo pri vrataj, gde so nešterni sužnji smeli prejemati

svoje prijatelje, v roki nese pokrito košarico. Gda odpre dveri, priskače joj proti deklica, kakšij 16 ali 17 let stara, sirmaško pa itak čisto oblečena. Veselo obine Siro, z obrazom tak vesel, tak vñjudnim, da što bi jo vido, ne bi vgano, da je njeno oko ešče nikdar ne vidilo lepoga sunca.

„Sedi si, draga Cecilija,“ prijazno guči Sira k slepi sirotici; „gnes sem ti gosposke jestvine prinesla, gotovo ti bodo dobro dišale.“

„Ka je to; vej mi pa vsakši den diši!“

Dnes mi je dobrotljiva gospodinja poslala od lastnoga stola jako dobro hrano tñ jo maši!“

„Zakaj si jih pa ne sama pojela, ljüba sestra? Vej so pa gospa tebi dali, ne meni.“

„Da ti povem istino: dosta bole me veseli, či tebi napravim veselje, kak pa či bi sama jela.“

„Toga pa nikak ne, draga Sira! Vej je pa to boža vola, da sem sirmaška, po njegovej

voli se moram ravnati. Rada sprejemam od tebe sirmaško tvojo hrano, ar znam, da mi jih podeluje samo iz krščanske lübezni sirota, kak sem jaz; ali takše hrane ne maram, kak tñdi ne obleke, štera je za bogate. Po svojem stani se mi je ravnati; vej me Bog lübi ravno tak, ali ešče bole, kak či bi bila bogata; zato ščem raj z Lazarom ležati pred dverami, kak pa z bogatašom sedeti pri stoli.“

„O kelko popunejša si ti, kelko modrejša kak jaz, lübo dete! Naj se zgodi po tvoji voli — to hrano nesem tovarišicama. Le počakaj, včasí ti prinesem navadnoga obeda.“

Sira stopi pred tovarišici i jima da posodico. Nevoščljivo sta jo gledali, čüduvali sta se pa ne, ar jih je gospa na posebno slovesne dneve večkrat razveselila z jestvinami od svojega stola. Ali s krasnim robcom na roki je Sira ne stopila pred njivi, toga se je sramovala, odložila

več siliti, ar bo sam spoznal vrednost knjig. Posebno vi dijaki in Orli širite vse dobre knjige in časopise, zato tudi Mohorske. Naročite pri tistom, kak so za fare gori imenovani. Njim plačate, od njih na jesen knjige dobite. Če pa nega v vaši okolici nikoga, pa si sami ednoga odebete, pa naj pošlje peneze do konca februarja Družbi sv. Mohorja na Prevaljah.

Na deset let naprej je plačao tudi Novine i Marijin List Činč Ferenc iz Bakovec. Toga ime je tiskarna v M. Listi vó nehala. Na znanje to bakovskómi širiteli.

Navuk za tretjerednike bo na vüzemski ponedelk v Črensovcih ob treh popoldnevi.

Vojaki leta 1899 rojeni se pišćajo domo. Vsi, ki mate Novine, morete znati, ka je to naša stranka prosila v Beogradu. Istina ka jo za to dobroto pregenjajo ali vsakoj pravici ešće večnoj se to godi!

Za siroto je plačao Marijin List Matjašec Štefan z Gumilic.

Protestiram proti tomi deli, da so mene zbrali brez mojega znanja za namestnika prodavnika pri prvoj škrinjici na den 19 marca, jaz v to ne privolim, in tudi ne sam pristaš druge ne niedne stranke kak Slovenske ljudske stranke ali kmečke zvéze. Protest je pred volitvami dani i Gabor ne je bio pri demokratskoj škrinjici. Gabor Jožef, posest. in gostilničar Odranci.

Premešćenje. Iz Dolnje Lendave je premešćen gerent Dr. Čuš v Kočevje. Na njegovo mesto je bio nastavljen Dr. Pikuš odvjetnik v D. Lendavi, ki je pa gerentstvo ne šteó sprijeti. Posle na občinskom uradi vodi nadale g. dr. Čuš. — Žandarmerijski kapitan Rom je premešćen iz D. Lendave v M. Soboto.

Država.

Radič je dobo 70 poslancov. On je z Horvacke strani tisto pokazao Belgradi, ka Korošec z Slovenije. Obe stranki sta meli že v Ljubljani pogovore, kak bi nastopile proti beogradskoj politici, štera šće priznati samo srbsko plemen ne pa z ednim slovensko i horvacko tudi. V ljubezni šćemo z Srbi živeti, a nadvlado odklonimo od šterekoli strani pride.

Oblika tál i vode naše države. Tla so najraznovrstnejša. Mamó velke gore, srednje gorovje i velke nižine. Najveksi vrh je Triglav (v Sloveniji), meri 2865 m. Splošno je južni del bole gorati, proti sevri so pa velke nižine. Zavolo toga ima naša država v gospodarskom stališi jako dobro stališće. V bregovaj se najdejo razne rude. V šterih se kopajo: Vogelje za kúriti, razno železo, svinec, itd. v Bosniji tudi zlato ino srebro. Po goraj so tudi dobri pašniki i gore so jako dobro zarašćene z logovi, šteri davlejo obilo lesa za izvoz. Škoda li, da ešće nemamo fabrik, da bi to vse doma lahko izdelovali, tak pa moramo takzvané surovine izvažati. Po severnij nižinaj pa zible pšenica svoje težko klasje; tñ pride vpoštev posebno Bačka-Banat-Srem i naša Slovenska Krajina. Za pšenicev pridelamo največ kukorice. V splošnom pa je naša država poljedelska država. Vážne so tudi vode, reke, štere nam dajo ribe ali pa slúžijo, kak naravne prometne ceste. Plovne so za parobrode Dunav, Drava i Sava. Za splave so pa važne vse druge menjše reke, po šterij se spravla les iz bregovja do železnic.

Prebivalstvo. Po popisi ljudstva od 31. januara leta 1921. je povprečno število ljudi na našoj zemlji 12,020.000. Gos-toto prebivalstva dobimo, če število ljudstva delimo s številó km², štero je 48.

je prle pred dverami to bogato tkanino. De se pa ne bi zamerila Eufrozini, jo je pa ovila okoli roke, gda je stopila iz sobe — se zna, da jo trdno ravno ne mogla zvezati z ednov rokov. Že je bila na dvorišći, da se poyrne k svoji slepi prijateljici, gda zagleda ednoga imenitnij gostov, šteri temnoga obraza stopa ravno proti njoj i ona se njemi ognel stopi za debeli steber. Bio je Fulvij. Komaj ga zagleda, obstoji kak da bi okamenela. Močnejše i močnejše njoj bije srce, napenja se i širi, kak da bi šćelo počiti; kolena se njoj šibijo, strahjoj spreleti telo — znoj njoj stopi na čelo. Šorko odprte njoj stojijo oči, tak očarana stoji, kak ptičica, štero okameni čemerem kačin pogled. Zdigne desno roko, prsti se doteknejo čela, vüsti i prsi — s svetim znamenjem premine nevidna moč; hitro odbeži i se skrije za blúzi viseće zagrinjalo (firongo) i tühinec je je ne zapazo. Zđaj je gost prišeo na mesto, gde

Tak na ednom km² žive 48 ljudi. Po števili prebivalstva naša država stoji najbliže Českoslovaškoj (13,000.000) (Mađarska ma 7,500.000). Po gostoti spada naša država med srednje evropske države. Po pokrajina naj se deli prebivalstvo tak le: Srbija 4 milij 200 jezer, Hrvaška-Slavonija 2,750.000 Bosna-Hercegovina 1,880.000, Vojvodina 1,380.000, Slovenija 1,060.000, Dalmacija 630.000 in Črna Gora 192.000. Po narodnosti je število Slovanov daleč nad drugimi narodnostmi. Zato pravimo, da je naša država narodna država, to je v njoj predladujejo Srbi, Hrvati, Slovenci. Jugoslovenov je v naši državi 10 milijonov, od toga je 1 milj. Slovencov.

Sokoli i vera. Vnogokrat se je že Sokolom dokazalo, da delajo proti veri, da se norćujejo iz vernih ljudi i da so jim cerkveni verski obredi nikaj več kak njihov sokolski ples. To trditev so Sokoli ešće bole potrdili pretekli mesec. Eden člen društva Sokol se je ponesrečo v Šent Vidi nad Ljubljanov. Njegovoga pokopa so se vdeležili tudi Sokoli iz te vesi v kroji (srakici). Ti gospodje Sokolaši so se pa prav nesramno oponašali pri cerkvenih obredih — kak je pać njihova navada. Celo mešo, tudi pri najsvetejšem deli meše so ostali pri rakvi (drevi) mrtvoga pokriti pa tudi pri molitvaj na pokopališći so meli kape na glavi. Gotovo, da to moti vörnike i se zgražajo nad takšim oponašanjem Sokolov. To se je pa v toj občini zgodilo zđaj drugoć, zato je župnijski urad razglasio, da će bo vmro kakši član ali članica Sokola, naj k toga sprevodi domači več ne zovejo kat. duhovšćine. Zato će se Sokoli tak oponašajo katolićanska duhovšćina nemre tak opravljati svojega dela. Takši slućaji so se že pa večkrat zgodili i to kaže, da je ravno sokolstvo tisto, štero ide i nese zastavo najnaprej v boji proti Cerkvi i veri.

Zerinski oća. V Subotici je nekši dninar prišeo pijan domo. Doma je posilo svojo 11 letno hćer, štera je bila sama doma.

Svet.

Sovjetska vlada je izdala naredbo, s šterov se morajo spozapreti vsi samostani. Te hiše vlada porabi za bolnišnice ino invalidske dome. Barátje so se v 6 vóraj mogli vózoseliti po dobivti te naredbe.

Sveti oća za rusko deco. Odbor za pomoć ruskoj deci od sv. Oćo je izdao knjigo, v šteroj zaćetki je papa napisao lepe reći i pošila apoštolski blagoslov vsem onim, šteri z svojimi dari pomagajo ruskoj deci. Ta knjiga ma tudi slike (kepe) iz Rusije. Eden teh kepov kaže, da je voda Volga to protoletje samo v ednom mestu vrgla desetjezero od glada prejšle mrtve dece na suho.

Domaća i Svetovna politika.

Radič je v nedelb 25. marcíuša, namesto, da bi razglasio republiko, meo v Zagrebi shod, gde so sklenili, da meje naj bodo tak kak so zđaj v Jugoslaviji i da bo najhitrej šo v Beograd.

je prle bila Sira, i ćudno, preplaši se i tudi on gleda začüdeno na tla. Kaj je, da tak trepeće? Pa se zdrami, gleda okoli, či ga nišće ne vidi — žive dñše nega — plašno i od deleć stegüje roko, kak da bi njemi bilo zgrabiti živo kaćo: roka njemi oslabi; pá jo stegne ali pá jo nazaj zmekne. Trde moške korake ćüje, gotovo je Šebešćan, si misli, zđaj vala! Pa se stegne roka i pobere nekšo stvar. Bila je krasna preveznica, robec, šteroga je Sira zgübila z roke. Ves trepeće, gda ravna tkanino: gda pa zagleda na njoj ešće tekoćo krv (iz Sirine rane), hitro zbeži domo.

Bledi kak mrtvec i trüden pride Fulvij domo, sužnji pribežijo, da njemi pomagajo, ali on jih nažene; samo staromi slúžabniki namigne. Odideta oba Na sredi sobe je stao sto i lampica je gorela na njem. Tiho vrže Fulvij najdeni robec na sto i pokaže na tekoćo krv. Tudi sta-

Politićni položaj je še nejasen. Druge stranke so se že vse izjavile, kakše stališće bodo zavzele, samo radikali so ešće tiho. Oni so ešće ne podali nikše izjave, ka nameravaju vćiniti. Gotovo je samo to, da so radikali ne proti sporazumi z Dr. Korošcom i Radićom. Pokrajinski namestnik v Zagrebi Dr. Cimić je dobo z Belgrada nalogo, da naj stopi v stik z Radićom i se naj ž njim pogaja, g. Cimić je to tudi vćino, potem se pa odpelao v Beograd i tam obiskao razne ministre i je informirao o razmerah na Hrvatskom i o svojih pogajanjih z Radićom.

Zagreb. 27. marca so se sestali v Zagrebi predstavnici SLS, Dr. Spaho kak načelnik Muslimanske organizacije, štera ima 18 poslancov z predstavnici Radićove stranke. Razpravljali so kak da bodo nastopili v novom parlamenti. V vekšem se je dosegno sporazum.

Ne pozabimo najvažnejšega.

Nega stvari, štera bi bila dnesden takšega pamena, kak je šćamp. Zato je pa jako važno, da poznamo kakši je tisk in kakše je novinarstvo.

Naši sovražniki delajo najbolje zato, ka bi si v oblast spravili kak najveć časnikov, novin, tiskarn, knjigarn. Kda so šćeli revulucijo jim je prvo delo bilo, da bi si v oblast spravili tiskarno. To pa vsakši zna zakoj. Zato ar se v časopisah leži vse napiše, kak će se na shodah gući? Vej časopis pride lahko v vsakši najmenši kot. I li je šće dosta ljudi iz med nas, šteri se premalo brigajo za dobre naše liste. Istinski je izrek nemškoga püšpeka: „Če bi prišeo sv. Paveo nazaj na svet, bi postao novinar“. Vej dobro časopisje brani vóro i se bojuje za Boga. Pravili so tudi papa Pius X.: „vse je zaman, če ne podpirate in ćtete kršćanskoga tiska. Naši sovražniki vsešerom namaćejo prste i stem nam dosta škodijo. Zato je čas, kršćeniki, da se zdramimo“.

Trebe nam znati, ka je sveta dužnost vsakšega vervajoćega ćloveka, podpirati delo za dvig dobroga tiska (šćampa). Trebe že ednok razmeti, ka ne dober kršćenik, što ma naroćen nasprotni tisk. Trebe zarazmeti, ka dober kršćenik vćini vse, da se širi dobro časopisje. Vej je to najbolši apoštol novodobnoga ćasa.

Gospodarstvo.

Cene silja v Dolnji Lendavi:

pšenica	1840 K.
žitó	1500 „
kukorica	1300 „
ječmen	1400 „
oves	1300 „
proso	1300 „
hajdina	1350 „

Cene mesa: Govedine kg. stane 76K. tele-tine 76 K. svinjsko meso 120 K, mast kg. 170 K, slanina 160 K.

Vrednost penez. 1 dolar stane 376—480 kron, 1 talijanska lira 16—17 kron, 1 češka krona naših 11 kron, za 1 dinar se dobi 45—50 vogrskih i 600—700 austrijskih kron. V Cürihi naš dinar notira 5'55, to je, da za 100 dinarov dobimo 5'55 švicarski frankov.

rec nikaj ne odgovori, ali obledí njemi zatemnelo lice.

„Istina je, ravno tisti je“, odgovori nazadnje slúžabnik, „ona je pa itak gotovo mrtva“.

„Ali je to resan istina?“ pita gospodar Fulvij, i kak jastrbi, se njemi zasvetijo oči.

„Istina je, kak za istino ti to more povedati tisti, ki je sam ne vido. Gde si najšeo to, odaked ta krv?“

„Vse ti šćem zütra povedati, nocoj ne morem — betežen sem. Krv je bila tekoća, gda sem jo najšeo — odaked je prišla, što zna? Mogoće je opomin na mašćevanje, mogoće mašćevanje, šteroga mi pošlejo furije“) — to je gotovo, ta krv seje zđaj prelila.“ Dale

*) Furije so bile nekdanjim poganom boginji mašćevanja (zadošćenja), štere so preganjale hüdodelce. Malali so jih kak ženske s perotami, v rokaj gorećo skalo ali bić spleten iz kać.

Kultura.

Dr. Mih. Opekovi govori so posebno primerno velikonočno darilo, zlasti za naše naobrazene hiše in družine. Dozdaj so izšli naslednji zvezki: *Brez vere*. Devet govorov o neveri. — *Za resnico*. Osemnajst obrambnih govorov. — *O dveh grehih*. Trinajst govorov za moralo. — *Začetek in konec*. Petnajst govorov o življenju našega življenja. — *Velika skrivnost*. Sedemnajst govorov o zakonu.

Zadnji „Bogoslovni Vestnik“ glasilo „Bogoslovne akademije“ (urednik: univ. prof. Fr. Lukman) piše o prvih štirih zvezkih: Dr. Opeka nam je v dveh letih podal štiri zbirke svojih vzornih govorov, ki jih je govoril v stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani. Resnice, ki nam jih razlaga, niso nova; beseda božja so, ki je vedno vedno ista. A vendar imamo v njih nekaj povsem novega, ker nismo navajeni, da bi nam kdo v taki obliki podajal navuk Kristušov, razkrival in lečil rane moderne družbe. Vsi govori brez izjeme so vsestransko premišljeni, globoko zasnovani po gotovem načrtu, vsi gredo za tem, da grade v svojih poslušavcih stavbo duhovnega življenja od prvih početkov više in više. . . . Govori se odlikujejo po teološki temeljitosti, obenem pa tudi toliko jasnosti, da jih lahko razume vsak vsaj nekoliko naobražen človek. . . . Iz vsakega stavka se vidi, koliko, je govornik razmišljal, preden je zapisal določeno besedo in preden ji je odločil določeno mesto v stavku. Zato ni nikjer nič preveč nič premalo. . . . Jezik je skoz in skoz pravilen, lep, na nekaterih mestih prav pesniški, slikanje naravnost plastično. Opekovi govori učinkujejo, če jih poslušas, pa tudi, če jih samo pozljivo prebiraš. Nedvomno jih moramo uvrstiti v prvo vrsto slovenske homiletične literature.

Vseh pet zvezkov je založila *Prodajalna K. T. D. H. Ničman v Ljubljani*, (a-tam se debivajo po sledečih cenah:) *Brez vere* Din. 5. (s pošto Din. 6^{1/2}). *Za resnico* Din. 8. (9^{1/2}). *O dveh grehih* Din. 10. (11^{1/2}). *Začetek in konec* Din. 14. (15^{1/2}). *Velika skrivnost* Din. 16. (17^{1/2}).

Orlovski tabor v Brni.

Nastop.

Odvečara toga dneva se je vršila telovadba, bio je glavni nastop. Komaj smo odložili žlice po obedu, že smo vsi hiteli na telovadišče, da prle vidimo vse, ka se tam godi.

V stopnice smo mi, Jugoslovani, dobili pri nas v školi i jako po znižanih cenah, ar je velika valutna razlika med našov i njūvov kronov. Tak smo plačali za vstopnice, štere so kostale za domačine 6 češ. kron, mi samo za 2 češ. kroni. Sploh pa na telovadišči od nas, šteri smo meli kroje, nihče ne proso vstopnine. Pravili so: „Jugoslovani mate prosto“.

Ob treh odvečara je bilo že vse nabito. Pune so bile tribune i tudi na stojišči je bilo že malo prostora, da se je človek komaj skoz pre-riao. Vse vstopnice so bile že razprodane. Lehko se pravi z mirnov vestjov, da je bilo gledalcov 120 jezer. Če se je človek zgledno okoli se je njemi nehote prikazao smeh na vustnicah od veselja. Bilo je vse pisano i je samo vse mrgolelo na dveh straneh na tribunah, v posebnij paviljonaj pa sta bili dve godbi po 100 ljudi.

Na ednok se oglasi trombeta na nasprotnoj strani kak so prihajali na telovadišče telovadci, je na vrhi tribune stao stolp (tören), tū odned so davali razna znamenja i tū odnet je prišeo glas trombete. Na znanje se je dalo, de se začne telovadba. V se je postalo naednok tiho. V sakši je več pričakavao, pa vidi, ka morejo napraviti naši telovadci, kak goji orlovska organizacija telovadbo. Ne je trebalo dugo čakati. Zaspavale so trombente lepo koračnico i na sredi izpod edne tribune se prikažejo Orlice. Naj prle so nastopile tak Orlice. Naše jugoslovenske so bili naprej. Čeravno jih je bilo do 200, itak se je malo poznalo med ogromnov množinov čeških Orlic. Te majo posebne telovadne kroje, v šterom so jako prilične.

Orlic je nastopilo 3104. Moram povedati, da so vse izvrstno napravile, kak pohod, tak tudi vaje. Komaj smo se nagledali te množice, štera se je sūkala, prigibala, vrtela, kak eden sam človek, zato pa je občinstvo tudi z divjim aplavzom dalo jim na znanje, da je popolnoma zadovoljno i naravnost presenečeno. Ploskanji i živio klicom je ne štelu biti konca.

Zdaj so nastopili samo Jugoslovani z prostimi i simboličnimi vajami. V se je bilo zamek-jeno v to lepo izvajanje vaj, da je postala grobna tišina, vsakši se je komaj nagledao spretnih jugoslovenskih telovadcov. Naši Orli so tū žnjeli burno ploskanje. Mislo sam, da bodo ljudje z mesta nesli tribune tak strašno je bilo navdušenje med njimi.

Nastopili so Orli vojaki. To so tisti junaki, šteri niti v vojaškom stani ne pozabijo, da so Orli, tū se trüdiyo, da pripomorejo k vekšemi uspehi. Gotovo tudi oni trpijo od nasprotnikov, kak naši vojaki — Orli. Gotovo so večkrat zaničavani i zasramüvani od strani slobodnomislcov, a vse to jim ne nikaj. Oni ščejo biti itak krščansko misleči, ščejo se vojsküvati za večno pravico. — Vaje so delali spuškami, štere so se vsakšemi videle jako težke. A ti junaki so je izvedli s takšov sigurnostjov i tak prilično, da človek ne bi pričaküvao. Občinstvo jim je burno ploskalo i pozdravljalo. Gromeli so klici: Slava, slava junakom itd!

Zdaj so bili na vrsti naši bratje iz tūjih dežel kakti: Francozje, Belgijci, Holandci, Švicarji i Amerikanci. Škoda, da so nastopili vsi naednok, vsakši s svojoj skupinov, da smo ne znali, štere bi gledali. Edni so delali lepše, kak drugi. Naravnost smo je občüdüvali, kakše težke vaje i kak dobro so delali. Najvekšo pozornost so zbüdile ženske, telovadkinje iz Kanade (Srv. Amerika.) Že njüva telovadna obleka je privlačüvala vsakšega oči na sebe, vaje so delale izborno. Tūji gostje so žnjeli vihér ploskanja i spontnoga klicanja.

Dale.

Telovadno društvo Orel.

Dve sili sta, šterivi se borita, na ednoj strani krščanstvo, na drugoj strani pa brezvörstvo, sovraštvo do Kristuša i Cerkvi. Obe tevi sili segata pö mladini, ar znata, da je bodočnost mladine, zato obe vabita mladino vsakša na svojo stran. Pri nas mamo dve mladinski telovadni društvi: orlovski i sokolsko. Obej tevi sta segnoli tūdi po našoj mladini v Prekmurji, da bi jo pridobili vsakša za sebe. Zdaj je od nas odvisno, kama se odločimo ali idemo v tabor Kristušov ali idemo v tabor Njegovih nasprotnikov. Odgovor že itak znamo! Mi ščemo iti v tabor, gde se spoštüje vöra naših očakov, zato mi idemo v vrste Orlov. Orel je organizacija krščanske mladine. Mi ščemo vernost Bogi i stem je povedano vse. Če to obdrži dečko i dekla, ali ne sta potem poštena, ali je ne na veselje svojim starišom? Ali nema tūdi narod zagotovljeni obstoj, če ma takšo mladino?

Zakaj se pa Slovenje moramo organizirati v vrstah orlovstva? Mej mo predočni dve stvari: krščanstvo i narodnost.

Krščanstvo. Pri nas če ravno že prle tūdi, preti nevarnost, da nam ščejo jemati naše škole, ščejo našo mladino vzgajati v sokolskom dühi. Toga neščemo, zato je najbolše, da se zberemo vsi pod ednov zastavov z znamenjom križa i se postavimo v bran proti pretečim nam nevarnostim. Ne smemo spati, bodimo na straži den i noč, vsigdar pripravljeni, da močno, s krepkim bojom odbijemo napad sovražnika na naše svete pravice. Zato se organizüjmo v toj organizaciji, da s skupnov močjov nastopimo proti vsakšemi, što bi posküso nam jemati naše vörsko osvedočenje. Bojüjmo se za naš največši kinč, za našo vöra.

Pomali smo se mi Slovenje pomadjarjali, že skoro nas več ne bi bilo. Kajti vzgajale so nas šole prle za sovražnike svoje lastne matere Slovenske. Prišla je pa vöra, da slobodni mamo slobodno domovino.

S tem pa ešče ne vse kunčano. Ne ešče zdaj le pride delo. Zdaj moramo delati, da nam naše delo prinesi blagostanje i zadovoljnost. Lehko povemo, da je pri nas v Prekmurji ešče dosta slovenski ljudi, šteri še zdaj sovražijo svojo lastno mater. Mamo ljudi, šteri bi zatajili svoj jezik svojo slovensko narodnost. Te ljudi moramo dobüti za sebe, da vzljübijjo svoj rod, svoj jezik i svojo domovino. Mi sami smo ešče tūdi ne popolni, ešče mi tūdi smo potrebni, da pridobimo več znanja v tom pogledi i tak potem vzgojüjemo i navdušüjemo prekmursko ljudstvo za narodno prepričanje.

Orel ma nalogo zbüjati i širiti domoljübnost i gojiti narodnost, zato nam je tak tūdi jako potrebna orlovska organizacija. Tū se zdrüžijo naši dečki, šteri so narodno zavedni, slovenski možje, šteri čütijo, da sō sinovje matere Slave. Sami pa v zljübito to rodno grüdo, slovensko domovino, če spoznavamo našo slovensko zgodovino, zemljepis naše domavine, njeno bogatstvo i celo naravno lepoto. Toga znanja si pridobimo od raznih predavanj eli pa z čütanjem knjig, ka se vse godi na fantovskih (deških) sestankah.

Na tom poli nas čaka tak tūdi velko delo, zato pa v društvo, ka bomö na pomoč našoj mladaj domovini, kajti njoj smo dužni, ar smo njeni sinovi.

Pri nas pa trbe tūdi izobrazbe. Zdaj mamo proste roke i noge, zdaj se tak le včimo i izobrazüjmo.

Dale.

Pošta.

L. V. Križevci. G. Nemčiči v Ivanovce hodijo Novine. Pozvedite na pošti. Tam je mo-goče krivica. Tūdi v drugih mestaj so je stavljali. — **H. L. Panovci.** Vložite prošnjo na pokrajinsko upravo ali naravnost na notrašnje ministerstvo. Mi jo oddamo.

Državno oskrbništvo veleposestva Zichy-ja v Beltincih

strogo prepoveduje tukajšnjemu prebivalstvu posluževati se gozdnih poti in stez z vozovi, živino in peški po vsih gozdnih logih svojega veleposestva, brez nikakega opravičenja. Vsaki ki bo zasačen, da se neopravičeno pos-lužuje veleposestniških poti in stez, katere ne spadajo pod javno imetje, se bo proti dotičnem nastopila kazenska pot po obstoječih zakonskih predpisih. — Opravičenem, katerim pa so bili nakazani gozdni pridelki se jim dopušča, da smejo v log samo v pondeljek, sredo in petek v tednu.—

Pravi ameriški Singer-mašini za šivanje

se dobijo za Prekmurje

samo v trgovini

BRATA BRUMEN

MURSKA SOBOTA

Cerkvena ulica 192. (poleg birovijske),

v Dolnji Lendavi

pri

BEDIČ IN KAC

Dobijo se tūdi Singer igle, olje, konci, nadomestilni deli itd. (Šivalni stroji za sabole, šujstre i za familije).

Odavle se na rate (24 mesecov).

Singer šivalni stroji BOURNE & Co. New-York.

Oda se hiša (bivšega fiškališa IŠOJA)

na glavnoj vullci, v šteroj se nahaja trgovina z mešanim blagom s popolnov trgovskov opremov event tūdi z zalogov. Več se pozvej pri lastniki, Ivani Kokot v Dolnji Lendavi.

Št. 535.

Razglas.

Zborovanje posestnikov, šteri imajo v Dolnjelendavskih goricah vinograde, se vrši na belo nedeljo, 8. aprila v hoteli „Krona“ velika dvorana ob 11. vüri predpoldnom.

DNEVNI RED:

1. Nastanitev čuvajev. — 2. Postavitev brvi. — 3. Poprava cest. — Slučajnosti.

Vsi posestniki se naprošajo, da se udeležijo zborovanja.

Hirdetmény.

Dolnjelendava hegyi szőlőbirtokosok rendes évi nagy közgyűlése 1923. április 8.-án délelőtt 11 órakor Korona szálloda nagytermében lesz megtartva.

NAPI REND:

1. Szőlőpásztorok megválasztása. — 2. Bűrü megcsinálása. — 3. Utak javítása. — 4. Esetleges indítványok.

Felkéretnek a szőlőtulajdonosok, hogy lehetőleg mindnyájan és személyesen jelenjenek meg.

D. Lendava, 24. marca 1923.

Gerent: Dr. ČUŠ s. r.

Pozor. SLIVAR, Ljutomer, Stari trg. 47.

išče za kupiti ali v najem več malih in velikih posestvi, trgovin, gostiln, ind. podjetji v mestah, trgih, prometnih krajih itd. v Jugoslaviji.

Proda in zamenja vse v te stroke spadajoče

posestva tu in v inozemstvu.

Za prodati ima tudi več vagonov dobrega sena v balah vezano tudi na malo.

Naročte si „Novine!“